

רע"י

(א) ולעיל ג: [ז] (ב) ולעיל ח: [ז]
(ג) ולקמן סט: שביעות ז: [ז]
(ד) שביעות ז: [ז] (ה) שם:

וְאָמְרָת אֱלֹהִים אִישׁ אוֹ
אִשָּׁה כִּי יִפְּלֹא לְגִדּוֹר גָּדוֹל
יִזְרֹעַ לְהַזְרִיחַ לָהֶם:

במדבר ו ב
2. לא תשא את שם יי
אלוהיך לשוא כי לא
ינקה יי את אשר ישא
את שמו לשוא:
שמות כ ו !

(א) נמי' הרני נזיר למחר
נמי': (ב) שם מדלל קתני
חייב אחת אי נמי אינה
אלל אחת וקתני: (ג) רש"י
ד"ה לא לעולם וכו' מההוא
יומא דמשלים: (ד) ר"ה
מה וכו' בדמפרש לקמן:
(ה) ר"ה מדלל וכו' אלל ליה
מינא אבל מדתמי:

ע"ן לקחן סט ע"ח:

[illegible]

ונזירות שניה כגון שקיבל עליו שמי
נזירות בבת אחת לאמרו הכי עלי
נזירות נזירות לכה חייב שמים אי לאו
ששאל אכל אי אמר הריני נזיר חל
הריני נזיר היום אין נזירות חל על
נזירות: והלא דין הוא. שאל תאמ
נזירות חל על נזירות ולא על נדרים
נדר על נדר: ומה שנועה תמורה.
(ז) תפרסם לקמן אפ"ה אין שנועה
תחלה על שנועה: הלא קרא בע"י. פשיטא
ועל דהא איכא דא יומא יתיירא: אס
נזיר: ומה שנועה: אס קרא בע"י. פשיטא
נזירות שנה: חלל המני חייב מום
שנועה עליו. שאל עובד איני משום
נזירות שנה: חלל המני חייב מום
נזירות שנה: חלל המני חייב מום

שקובל עליו שתי נז
חומרא דשבועה מדר
אפילו על דבר שאין
שכן חל על המצוה כר
בה בשבועה² לא ינק
שבועה שלא אוכל
ש³ אמר רבא "אם נשא
חלה עליו ממואי מדר
אחת וקתני אינו חייב
לית לה כי מיתשוי
לישנא אחרינא חיובא
איכא למאי הלכתא
נשאל על הראשונה
לימא מסייע ליה⁴ מי

עלתה לו שניה בראשונה ^{ממני} בגון שקיבל עליו שת

[illegible]

והתייבכתא דרב הונא לא לעולם הריני נזיר היום
הריני ⁽⁶⁾ למחר ומאי עלתה לו לבר מההוא
יומא ויתרא אי נמי כגון שקיבל שתי נזירות
בבת אחת מתיב רב המנונא נזיר להזיר
מכאן ⁽⁷⁾ שהנזירות חל על הנזירות שיכול והלא
דין הוא ומה שבועה חמורה אין שבועה חלה
עין שבועה נזירות קלה לא כל שכן תלמוד
לומר נזיר להזיר מכאן שהנזירות חלה על
הנזירות היכי דמי אילימא דאמר הריני נזיר
היום הריני נזיר למחר הא קרא בעיא אלא
לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום
וקתני נזירות חל על נזירות לא הב"ע כגון
שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת ומאי
חמורא דשבועה מגדר אילימא משום דהיילא
אפילו על דבר שאין בו ממש נזיר נמי חמור
שכן חל על המצוה כרשות אלא משום דכתיב
בה בשבועה ⁽⁸⁾ לא יקרה: שבועה שלא אוכל
שבועה שלא אוכל ואכל אינו חייב אלא אחת:
⁽⁹⁾ אמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה
חלה עליו ממאי מדלא קתני ⁽¹⁰⁾ אינו אלא
אחת וקתני אינו חייב אלא אחת ורווחא הוא
דלית לה כי מיתשיל עלה בכריתתה חיילא
לישנא אחרינא חיובא הוא דליכא הא שבועה
איכא למאי הלכתא לכדרבא ⁽¹¹⁾ דאמר רבא
נשאל על הראשונה עלתה לו שניה תחתיה
לימא מסייע ליה ⁽¹²⁾ מי שנדר שתי נזירות ומנה
את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה
נן שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת:
מתני

בגזירות לתמייה בנדרים ועוד דרכי הוה ס"ד לאוקמי
י"ב מאי מנה את הראשונה והכל ששמה את הראשון
ניירות ששים ועוד מאי עתלה לו שני הראשונה והרי
הוא תריך שעתלה לו ועוד דלמתיין בך חייבתא אחרי
קושא ואין הרי נדר דקרא עניא לחייבו חסי כנולד דר
קטנין דכי הרי דאין שנועה חלה על שנועה לחייבו ב' ד'
אלא אחת דכי מנה יס נדר בתוך דר דקרא למנות ש
דרים חלין על השנועות ואין השנועות חלות על הנדרים
והן קום סובא שמי עושה לולב שאני נוטל איסור ונדלד
גברא וחיל עליהו איסור חפלא נדרים לבטלן בשב ו
ששנע שאל יאכל כר וז חזר ואסרו עליו בקום ואכלו
דכתיבא דמין דשנועות לימחור כלל איסור גברא כי אמ
לא לקים שאם חסר על עמו כר וחזר ונשבע עליו כי אמ
סוס ב' יתל ויכלא למימר דר הרי דאיסור חפלא נדרים
יס משום דנדרים כי הרי דלית כרו איסור חפלא איסור
איסור גברא חיל ככל לא עשע ששנועה הלך אין מקום
למחור ששנועה עליו שנועה כנבלה הוא מכאן ואילך כתיבא
ואח"כ הרי שנועה אלל אל הרי שנועה ואח"כ דר
הי לרבא מהא על כרחין כר הונא סבירא ליה דלמר [ו.] דב
ומר [שס] דלפי" כי הרי גוונא ניירות חלה על הגזירות מאי חיל
הראשונה עתלה לו שני הראשונה אלל ששנועות ששנע
משלי הראשונה אלל ודאי משום דמ"ל כר הונא מטיע
הי דבשע שדר לא חיל נדר שני כי מיתשיל אנדר ראשון
לו ב' שני הראשונה לפי ששנע שזר חלו שתיין א"כ הרי
חיל ניירות כבא אחת עסקין ותש"ה כי שאל על הראשונה
ת לעולם אימא לך דמין דשני לא חילא כי אפקה

כלומר דכ"ג חייני תרז"ו שהי
אין אחת מהן קודמת למכירה דיעמ
שלל מחול שניה אחריה: מסיב כ'
המנוגד ב' אילני דלמך רריני
נזיר היום רריני נזיר למחר הא קרא
בע"א. דודאי כיון דמסופק יומא
יתירא כשניל נזירות שניה וכל מה
שמנה עז אמוי וז' כשניל נזירות
רשאיה ה"א שפיטא שצ"ק לנמות ל'
יום שאין נזירות פסותה מל' יום:
הכא כחאי עסקין שקבל עליו כ'
נזירות כבא אחס. כלומר וקרא
להכי אחס. וא"כ ובלא קרא להכי ל'
שפיטא דה"ל כאומר רריני נזיר ששים
יום י"ל חי לאו קרא ה"א שמינה כ' יום
כאחד ויביא קרבן קרבן ואחסי קרא
ואשמועינן דשמי נזירות חליקין הוו
ועל כל ל' מגלת ומביא קרבן. והו
פ"י שמעיה וז' עכו. ורשמי לקח
מפרשי שדחקו להעמידה לומר דמי
חנן י"י נדר בחוק נדר לחייבו כ'
על אילנה אחת קאמר שאף בענין
זה חמור נדר משבועה שהאומר קונס
עלי ככר זה קונס עלי ככר זה חייב
כ' וזי משבועה כ' פעמים שלל אחס
ככר אחת ואכלו חייב חייב אלל אחס
ורב הוגא ה"ק דדוקא כזאמר רריני
נזיר היום רריני נזיר למחר הוא דחייב
שמיס על אילנה אחת משום דכ"ג
חמור חל על נדר לחייבו חייב ככולל
מה שאין קן בשבועה דאפילו ככולל
לא חיללא אכל בלא כולל אפילו כגדרים
אין נדר חל על נדר. והשמועה עולה
למפרש זה כהנאי דמוחא דל"כ להכי

הד"ר הזה ס"ד לאומי הא דמי שמר שמי מירות וכו' בצומר
והלא כשמה את הראשונה מנה גם את השניה ששם מין
זה לו שניה בראשונה והרי אין השניה חלה לענין שם אכל
האומיין בזה מיתבא ואחרי אילמא דלמך הרני נזיר היום הרני
על לחיבו שמי כבול דהא בשבועות כ"ג ארי חייב אלא חלה
חלה על שבועה לחיבו ב' קר אין נדר חל על נדר ואם אמר קונם
במין דר דוקא לנמות שמי מירות הוא דלמריין כדמינא. מיהו
בשבועות חלה על הנדרים שמי נשבע שיכל ככר וכו' ואח"כ אסור
בשמי נוטל אסור ונדול דמי היי נדר חל על נדר מהו חיל נמי
פסא דנדרים לבטלן בשב ואל תעשה. ואפשר ג"כ ששם שהנדר חל
וראסור עליו בקונם ואכלו חייב שמים וכן דין אם לבטל קר חילן
זה אלא אסור גבדא כי אמר קונם מיתסוף ביה אסור פסא. אבל
ככר וחור ונשבע עליו שיכלנו שפיעא שפיעא שפיעא וכו' ונמי
היי אסור פסא דנדרים חיל אסורסו שפיעא שבועות ה"ג ארי חייב
ית זהו אסור פסא אסור גבדא נמי אית זהו שהרי מתיין שגאסר
היה שמהו הילך אין מקום לשבועה שחמול על הנדרים והיי איתא
הוא מכאן ואילך כמיחל שבועות על האסורין ואין שבועות חלות על
הזר שבועה ואח"כ נדר הנדרים חלים על האסורין: **ליתא מסייע**
נחם סבירא ליה דלמך [ח]. בדאומר הרני נזיר היום הרני נזיר היום אין
מירות חלה על המירות מאי קא מסייע ליה לרנא לרנא שאני הלא בדשבע
זה אכל בשבועות בשבעה ששבע לא חלה שבועה שניה לעולם אימא כי
זה דפ"ל כי כר הוה מפעיל ליה. ודיק דהא ארי מתבא בצומר הרני
שני כי מתחיל אנדר ראשון חיל דנדרבא דאי בצומר הרני נזיר היום
השני שמר חלו שמהו א"כ היי קמי דעלה לו שניה בראשונה הא איתא
ש"ה כי נשאל על הראשונה עלתה לו שניה בראשונה לפי ששבעה שדנר
ה לא חיללא כי אפקה מפומיה כי מתחיל אראשונה נמי לא חיללא:
ולענין

לֵא אֲמַי פִּי מִהֶלֶךְ
שְׂבוּעוֹת הִלְכָה י
סִמַּנְי לְאִוִּין רִמָּא טוֹשִׁיט
יִיד סִימָן רֵלֶח טַעִיף כֹּא
וּסִימָן רֵלֶט טַעִיף יג:

[illegible]

שלא קרני חייב אחת.
דקוה משעת חיונה וכן
העל כל הטענות וכן
נמי וזו היות נל חיה
אלה אחת אלל איט חייב
אלה אחת משעת חיונה
אלל דלכא אלל יכן אלל
הטענות ואל ילא לנטול
חייב ושמחי דקוה
מחי: ונאמל עליה דקוה
זו שניה בראשונה אלל
אלל כג נל מהל דלל
שאל על הדקוה לול
לשתי די שאל חיונה על
הדקוה ונאמל משעת
חיונה חייב: בנו שפא
עלי' ב' נידוה ב' דקוה
אלל ילא לנטול חייב ואלל
דמי לנטול: